

Confirmarea Cuvântului Său (*Bestätigung Seines Wortes*)

**Jeffersonville, Indiana, SUA
16. august 1964**

Noi rămânem în picioare și ne aplecăm capetele.

Doamne Isuse, noi îți suntem așa de mulțumitori pentru prioritatea de a ne putea strânge în dimineața aceasta în casa Ta, în prezența Ta. Totul Ți aparține, o Doamne. Noi ne predăm Ție acum și suntem într-o așteptare mare, ca Tu să salvezi în acest serviciu divin pe acei care mai sunt fără Hristos, să-i vindeci pe bolnavi și să-i binecuvântezi pe sfinți. Îngăduie aceasta, Doamne. Noi vrem să ne aplecăm capetele în smerenie și să Te proslăvim pentru ceea ce ai făcut în ziua aceasta. Noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin! Puteți să luați loc.

Eu sunt mulțumitor pentru prioritatea de a fi azi din nou aici și totodată pentru voi toți care ați venit să auziți mesajul acesta. Eu știu că voi nu ați venit să mă vedeți sau să mă auziți pe mine. Voi ați venit să-L întâlniți pe Domnul Isus. Eu sunt plin de speranță că El vă va dărui dorința inimilor voastre. Eu sunt întotdeauna bucuros când pot să mă duc cu frații la vânătoare și pot să mă relaxez puțin. Domnul îmi arătase într-o vedenie că voi vâna un caribu (lopătar nord-american) ale cărui coarne vor fi de 42 de inch și un urs Grysli gri-auriu. Eu am povestit celor doi frați, fratele Suthwick și fratele Byskal, despre această vedenie în care văzusem o mână mică cu o ruletă care măsoara coarnele unui caribu.

Când am pășit acolo peste munți, bucurându-ne în Domnul, am văzut un animal în depărtare. Eu i-am zis lui Byskal care stătea lângă mine: „Acolo este animalul.“ El luase binoclul și a spus: „Este un caribu masculin și mare.“ Eu nu împușcasem mai înainte niciodată un caribu. Totul a fost așa cum mi se arătase în vedenie, însă numai bărbatul cu cămașa colorată lipsea. Dar curând Eddi Byskal, a cărui soție este astăzi aici, a căzut în apă și a trebuit să-și schimbe hainele. El s-a îmbrăcat cu o cămașă în carouri, așa cum mi se arătase. După ce împușcasem acel caribu, fratele Suthwick mi-a zis: „Coarnele par mai mari decât 42 de

inch.“ Însă eu am zis: „Sunt 42 de inch.“ Apoi el a mai zis: „Pe baza celor povestite de tine, vei împușca și un urs Grysli griargintiu, înainte de a ne întoarce.“ Eu am zis: „Așa este. Aceasta este ‚Așa vorbește Domnul‘.“ El a răspuns: „Frate Branham, de unde să vină ursul? În zona aceasta nu se află urși. În lung și în lat nu este aici urmă de ei.“ Eu am răspuns: „Domnul mai este încă Iehova-Jireh.“ Domnul poate să pregătească. EL poate să cheme veverițe în viață EL poate să cheme un berbec în viață. Tot așa El poate crea un urs. În timp ce transportam caribu în jos, eu i-am zis fratelui Suthwick: „Eu cred că tu te mai îndoiești încă.“ El a răspuns: „Frate Branham, fratele meu are epilepsie de mulți ani. Deja la prima noastră întâlnire mi-ai spus exact cum arată fratele meu. Cum aș putea să mă îndoiesc acum, după ce a avut loc vindecarea și eliberarea, conform vedeniei pe care ți-a dat-o Domnul?“ Eu am zis: „Frate Suthwick, eu nu știu de unde va veni ursul, însă niciodată nu s-a întâmplat ca o vedenie să nu se îplinească. Dumnezeu îmi va dărui ursul înainte de întâlnirea cu frații ceilalți.“ Când am fost aproape de sfârșitul drumului nostru, el a spus: „Ursul cel bătrân ar trebui să apară în curând.“ Eu am zis: „Nu fii îngrijorat, el va fi undeva pe aproape.“ El a răspuns: „Eu pot să văd toată regiunea.“ Eu am spus din nou: „Eu totuși privesc înspre fâgăduința pe care mi-a dat-o El.“ Eu am continuat: „Frate Suthwick, ce vezi acolo?“ El a răspuns: „Într-adevăr, un urs mare gri-argintiu.“ Eu l-am împușcat de la o distanță de ca. 500 de metri cu o pușcă mică. Conform vedeniei l-am împușcat direct în inimă și astfel se împlinise totul.

Acum doresc să-i salut pe toți, dar mai ales pe cei din alte localități. Eu îi rog pe fratele și sora Jackson din Africa de Sud să se ridice în picioare. Noi ne bucurăm că vă avem în mijlocul nostru. Domnul să vă binecuvânteze. Noi ne vom ruga azi pentru cei bolnavi. Dacă aș putea, aș ceda un scurt timp fiecărui predicator, ca să predice aici. Noi suntem așa de bucuroși că vă vedem pe toți aici. Eu mă gândesc la credințioșia voastră, voi care veniți din depărtare pentru a auzi de Domnul Isus; și la încrederea voastră că El va asculta rugăciunile mele.

Acum câteva minute am vorbit cu o mamă care era cu inima mîhnită. Ea face parte din această comunitate. Când am vrut să zic ceva către femeia aceasta, a venit aceeași lumină pe care o vedeți pe tablou.

Apoi îi trecuse totul. Ea a plecat cu bucurie. Noi suntem așa de bucuroși că în epoca aceasta schimbătoare în care nu-ți poți pune încrederea în ceva, să avem totuși o împărăție neschimbătoare și nepieritoare. Credința noastră nu se bazează pe stânca Gibraltar, ci este ancorată în Stânca veșniciei, în Isus Hristos, în Stânca nemișcătoare a mântuirii. Este astăzi aici dr. L. Vayle? Atunci ridică mâna! Eu doresc numai ca tu să introduci prezentarea descoperirii despre sămânța șarpelui în prima epocă a Bisericii (Efes). Nimeni nu poate obiecta ceva împotriva descoperirii sămânței șarpelui, pentru că ieri Domnul mi-a transmis-o încă o dată, însărcinându-mă cu aceasta.

Cum primesc eu un mesaj? Mai întâi se mișcă ceva. După ce știu că este de la Dumnezeu, urmăresc acest gând prin Scriptură. Niciodată nu am probleme că nu ar fi corect. Totul corespunde de la Genesa până la Apocalipsa, indiferent ce ar spune oamenii despre aceasta. De la descoperirea pecetilor a fost confirmat mai mult. Acesta a fost un timp decisiv. Domnul să vă binecuvânteze pe toți în timp ce ne adâncim aici în Cuvânt. Doresc să citim două texte. Unul din Mar. 5, 21-43 și 1 Împ. 10, 1-3. Noi vrem să ne ridicăm.

„După ce a trecut Isus iarăș de cealaltă parte, cu corabia, s-a adunat mult norod în jurul Lui. El stătea lângă mare. Atunci a venit unul din fruntașii sinagogii, numit Iair. Cum L-a văzut, fruntașul s-a aruncat la picioarele Lui, și I-a făcut următoarea rugămintă stăruitoare: ‚Fetița mea trage să moară; rogu-Te, vino de-Ți pune mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască.‘ Isus a plecat împreună cu el. Și după El mergea mult norod și-L îmbulzea. Și era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge. Ea suferise mult de la mulți doftori; cheltuisese tot ce avea, și nu simțise nici o ușurare; ba încă îi era mai rău. A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulțime, și s-a atins de haina Lui. Căci își zice ea: ‚Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.‘ Și îndată, a secăt izvorul sângelui ei. Și a simțit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală. Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El; și întorcându-Se spre mulțime, a zis: ‚Cine s-a atins de hainele Mele?‘ Ucenicii I-au zis: ‚Vezi că mulțimea Te îmbulzește, și mai zici: ‚Cine s-a atins de Mine?‘ El se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta. Femeea, înfricoșată și tremurând, căci știa ce se

petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele Lui, și I-a spus tot adevărul. Dar Isus i-a zis: ‚Fiică, credința ta te-a mântuit; du-te în pace, și fii tămăduită de boala ta.’ Pe când vorbea El încă, iată că vin niște oameni de la frunțașul sinagogii, cari-i spun: ‚Fiica ta a murit; pentru ce mai superi pe Învățătorul?’ Dar Isus, fără să țină seamă de cuvintele acestea, a zis frunțașului sinagogii: ‚Nu te teme, crede numai!’ Și n-a îngăduit nimănui să-L însoțească, afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov. Au ajuns la casa frunțașului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă, și pe unii care plângeau și se tânguiau mult. A intrat înlăuntrul, și le-a zis: ‚Pentru ce faceți atîta zarvă, și pentru ce plângeți? Copila n-a murit, ci doarme.’ Ei își băteau joc de El. Atunci după ce i-a scos afară pe toți, a luat cu El pe tatăl copilei, pe mama ei, și pe cei care-L însoțiseră, și a intrat acolo unde zăcea copila. A apucat-o de mână, și i-a zis: ‚Talita cumi’, care tâlmăcit, însemnează: ‚Fetișo, scoală-te, îți zic!’ Îndată fetița s-a sculat, și a început să umble; căci era de doisprezece ani. Ei au rămas încremeniți. Isus le-a poruncit cu tărie să nu știe nimeni lucrul acesta; și a zis să dea de mâncare fetiței. “

Acum citim textul din 1. Împ.:

„Împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, în ce privește slava Domnului și a venit să-l încerce prin întrebări grele. A sosit la Ierusalim cu un alai foarte mare, și cu cămile care aduceau mirodenii, aur foarte mult, și pietre scumpe. S-a dus la Solomon și i-a spus tot ce avea pe inimă. Solomon i-a răspuns la toate întrebările, și n-a fost nimic, pe care împăratul să nu fi știut să i-l lămurească.”

Noi vrem să ne rugăm.

Doamne Isuse, când am citit aceste relatări biblice, inimile noastre au sărit de bucurie pentru că noi știm că Tu ești Dumnezeu și nu Te schimbi niciodată. TU rămîi Dumnezeu pe veci. Noi Te rugăm, o, Dumnezeule, dă-ne astăzi tâlcuirea Scripturii pe care ne-ai pregătit-o și lasă-ne să recunoaștem cum stăm noi înaintea Ta. Fie ca Duhul Sfânt să fie lucrător în mijlocul nostru, să deosebească gândurile inimilor; să nu mai rămână nimic ce tulbură bucuria inimilor noastre, ci bucuria noastră să fie deplină și să putem spune ca cei din Emaus: „Nu au ars inimile noastre, când a vorbit El pe drum cu noi?” TU rămîi pentru totdeauna Dumnezeu. Noi suntem adunați precum copiii Tăi flămânzi, pentru că este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci din fiecare Cuvânt care

iese din gura lui Dumnezeu.“ Doamne, binecuvântează-i pe toți care sunt adunați aici. Mulți au venit sute și mii de km. Noi ne rugăm ca dorințele inimilor lor să fie satisfăcute cu bunătate, milă și har de la Dumnezeu când se vor întoarce acasă. Noi ne rugăm pentru toate în Numele lui Isus. Amin!

Ca temă am ales cele trei cuvinte: „Confirmarea Cuvântului Său.“ În 1. Tes. 5, 21 citim: „*Ci cercetați toate lucrurile, și păstrați ce este bun.*“ Dacă este pus ceva sub cercetare atunci se arată dacă este corect sau greșit. Dacă este pus ceva sub semnul întrebării, atunci ar trebui verificat dacă este autentic. După ce s-a dovedit ca adevărat, țineți tare de aceasta. Cu alte cuvinte: cuprindeți-o și nu o mai lăsați. Țineți-o tare ca să nu vă mai fie smulsă. Țineți tare la ceea ce este bun după ce a fost dovedit ca adevărat. Tot ce nu a fost dovedit ca adevărat să o lăsați repede și să vă distanțați de aceasta. Să nu rețineți niciodată ceva greșit. Este posibil ca unii creștini buni, să țină câteodată de lucruri greșite și să creadă că sunt corecte. Însă totul ar trebui verificat și dovedit, dacă este corect sau greșit. Aceasta este datoria noastră a tuturor, care stăm în așteptarea intrării cu Isus în Împărăția Sa. Datoria unui predicator este de a găsi răspunsul când apare o întrebare, și de a dovedi această poziție înaintea oamenilor pentru ca ei să înțeleagă, deoarece nimeni nu vrea să țină de ceva greșit. Pentru aceasta ne-a fost dată Sfânta Scriptură, ca să cercetăm și să dovedim toate lucrurile cu ea și să ținem tare de aceasta. Cuprindeți-l și nu-l lăsați! Țineți tare ceea ce este corect și bun. Eu am învățat la școală așa de bine lecția ca și voi, că rezultatul unei probleme matematice poate fi folosit pentru a verifica dacă socoteala corespunde. Sigur ați făcut și voi asta. După aceea nu trebuie să vă mai faceți griji dacă răspunsul vostru este corect. Rezultatul trebuie verificat cu toată problema. Atunci băgați de seamă dacă rezultatul vostru este corect. Nimeni nu poate spune că este fals. Voi vă puteți așeza liniștiți cu încrederea că problema este corectă și că voi veți primi o notă bună pentru aceasta, pentru că ați verificat totul în felul acesta. Un proverb vechi spune: „Dovedește-o, atunci am să cred.“ În țara noastră este o vorbă: „Eu sunt din Missouri.“ Răspunsul la aceasta sună astfel: „Dovedește-o!“ Transpus în domeniul spiritual, nu trebuie exprimată cererea aceasta, pentru că Dumnezeu a împlinit Cuvântul Său în fiecare epocă și a confirmat lucrarea Sa. Însă de fiecare

dată când a fost confirmat Cuvântul Său într-o epocă, majoritatea au respins mesajul divin. Ei nu s-au ținut de cuvântul: „Dovedește-o, atunci am să cred!“ Voi puteți crede numai dacă Dumnezeu vă dăruiește credința.

Credința este un dar de la Dumnezeu. Nu este suficient dacă sunteți religioși. Voi trebuie să aveți credință, care este ancorată numai în Cuvântul dovedit al lui Dumnezeu. Dumnezeu a dat pentru fiecare epocă Cuvântul Său și a proorocit ceea ce urma să se întâmple în fiecare perioadă de timp. Moise nu ar fi putut să se prezinte cu mesajul lui Noe. Isus nu ar fi putut să aducă mesajul lui Moise. Nici un prooroc nu putea să se ridice cu mesajul unui alt prooroc. Prin proorocii Săi, El S-a descoperit pe Sine și planul Său întreg de mântuire. Din cauza aceasta nu se poate adăuga și nu se poate scoate nimic din Cuvântul Său. Dacă deja rezultatul unei probleme este folositor pentru ca o lucrare întreagă să fie verificabilă, de ce nu cercetați atunci mărturia întreagă a Scripturii cu ajutorul Cuvântului dovedit pentru timpul acesta. Dacă Biblia spune că anumite lucruri urmează să se întâmple în această perioadă de timp, atunci trebuie să se întâmple.

Indiferent ce vreți să le spuneți oamenilor, trebuie să se dovedească a fi adevărat cu rezultatul Cuvântului întreg. Numai atunci este adevărat, altfel nu. Sigur ați auzit deja zicala: „Eu cred numai ce văd.“ Însă nici de zicala aceasta nu s-au ținut, ci au șezut și au văzut lucrările lui Dumnezeu și totuși nu au crezut. Cuvântul englezesc „a vedea“ are diferite sensuri. Poate să însemne „a înțelege“ și „a pricepe“, exact ca și „a privi ceva“. De aceea voi nu puteți spune: „Eu cred ceea ce văd“, ci: „Eu cred ceea ce înțeleg.“ Isus a spus: „*Dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.*“ Cu alte cuvinte: „Înțelege Împărăția lui Dumnezeu, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este Duhul Sfânt în tine.“ De aceea trebuie să înțelegeți ce se petrece în voi. Singura posibilitate de a înțelege, este să comparați dacă faptele voastre corespund cu ceea ce spune Biblia. Atunci problema voastră s-a rezolvat. A vedea nu înseamnă a crede, deoarece credința o poate împlini numai Duhul Sfânt în voi.

Eu pot să dovedesc prin simțurile corpului că „a vedea“ nu înseamnă „credință“. Eu nu pot vedea sticluta cu untdelemn, pentru că este în spatele meu în mână. Însă simțul meu îmi spune că este în mână.

Eu nu o pot vedea. Aceasta este imposibil, însă eu o cred. În cazul acesta simțul îmi mijlocește credința. Dacă pun untdelemnul în fața mea și închid ochii nu mai pot s-o văd, nici s-o simt, însă pot să mă apropiu mult și s-o miros. Eu încă mai cred că este acolo. Credința este substanța lucrurilor la care nădăjduim, dovada celor care nu le vedem, nu le simțim, nu le gustăm, nu le mirosim sau nu le auzim. Voi credeți pur și simplu.

Credința trebuie să aibe un loc în care se odihnește. Tot ce se află în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu, nu poate fi numit credință în Dumnezeu, pentru că îi lipsește locul de odihnă. Numai dacă există o făgăduință a lui Dumnezeu, putem să ne ocupăm poziția veșnică. Indiferent de existența îndoielilor din toate epocile și mai ales din timpul nostru, totuși Domnul merge mai departe, confirmând Cuvântul Său cu adevărat, așa cum a făcut-o în fiecare epocă. Necredința nu-L oprește pe Dumnezeu să împlinească lucrarea Lui. Eu nu țin seama câți necredincioși există în lume, pentru că necredința îi condamnă doar pe necredincioși. Necredința îi va aduce pe necredincioși în iad și le va fura fiecare binecuvântare care a făgăduit-o Dumnezeu. Dar toate acestea nu-L frânează pe Dumnezeu să meargă mai departe cu credincioșii. Necredința nu-L oprește pe Dumnezeu, ci pe necredincioși.

Nimeni nu poate spune: „Eu voi opri soarele să răsară mâine dimineață.“ Încercați! Desigur că nu puteți. Dumnezeu a stabilit ordinea pentru aceasta și a spus că va străluci. El va răsări pentru că așa a spus Dumnezeu. Poate că norii se vor interpune, însă soarele va străluci. Voi nu-L puteți opri pe Dumnezeu prin aceasta. Cum face Dumnezeu de cunoscut Cuvântul Lui poporului Său? Dumnezeu a știut că necredincioșii vor fi în majoritate. Însă observați înțelepciunea lui Dumnezeu. Prin știința Lui dinainte, El a stabilit sămânța care îi va da crezare în fiecare epocă. În fiecare epocă există oameni care pășesc înainte cu Cuvântul Său. Totul se desfășoară conform planului Său. Nimic nu-L poate opri pe Dumnezeu. EL merge mai departe. Chiar dacă noi credem câteodată că ceva nu se desfășoară corect, totuși totul corespunde exact. Fiți fără grijă! Ceasul Lui este reglat bine și totul se desfășoară corect.

Dacă mă uit la timpul acesta și observ ce se întâmplă pe străzi,

atunci mă gândesc: „O, Dumnezeu!“ Însă răspunsul Lui sună astfel: „O clipă, ceasul Meu funcționează bine.“ Toți oamenii vor fi puși pe aceeași bază pentru decizie. Așa a fost în timpul lui Luther și în timpul lui Wesley, deși păcatul nu luase atunci așa o proporție ca acum. Acum avem mai multă știință ca atunci. Dar atunci când dușmanul pătrunde ca urgia, se ridică Duhul lui Dumnezeu pentru a porunci oprirea. În timpul acesta avem mai multă cunoștință, de aceea curg aceste fluvii de necredință înăuntru, însă Dumnezeu se ridică și pășește împotriva. Să nu uitați! EL nu a pregătit doar aceste lucruri, ci a permis ca proorocii Lui să le anunțe dinainte. Cei dreپți le văd împlinite și confirmate știind că totul corespunde. Indiferent ce ar spune cineva, ei totuși știu că este adevărat. În Scriptură citim că El ne-a ales dinainte ca fii ai Lui prin Isus Hristos. Dumnezeu nu a spus: „Pe unul îl aleg și pe celălalt nu“, însă prin știința Lui dinainte El a știut ce va face fiecare. Prin știința Lui dinainte, El a putut stabili toate lucrurile și totul se desfășoară spre binele Lui și al vostru.

Chiar la început, Dumnezeu i-a spus lui Adam și Eva ce se va întâmpla dacă vor călca Cuvântul lui Dumnezeu. EL le-a dat posibilitatea să aleagă între bine și rău. EL a zis: „... *căci în ziua când vei mânca din el, vei muri negreșit.*“ Dumnezeu a spus ceea ce a gândit. Asta o face întotdeauna. EL spune ceea ce gândește. Satana a înșelat-o pe ea ca să nu creadă, pentru că satana însuși nu crede. El nu a crezut și apoi i-a înșelat și pe ei ca să nu creadă. El face și acum același lucru. El tot îi mai învață pe alții același lucru, iar ei cad în necredință ca Eva. Dumnezeu a păzit poporul Lui în spatele Cuvântului Său. Aceasta este singura voastră apărare, nu denomiનાțiunile, nu tatăl vostru, nu mama voastră. Voi sunteți apărați în spatele Cuvântului Său. Acela este locul în care credinciosul este apărat, adică în spatele Cuvântului.

Atunci apăruse un gol, pentru că ei au pus Cuvântul sub semnul întrebării. Gândirea firească apăruse, ocupând locul credinței. Ei au trecut peste limitele permise, dar Dumnezeu a ținut Cuvântul Său și l-a împlinit. Satana i-a adus la necredință prin hotăriri firești. Voi nu aveți dreptul să puneți mintal Cuvântul lui Dumnezeu sub semnul întrebării, voi trebuie să-l credeți doar. Indiferent de ceea ce zice Dumnezeu, El va împlini Cuvântul în felul Lui. Să nu lăsați să pătrundă alte gânduri în voi, ci fie ca gândirea lui Isus Hristos să fie în voi. EL este Cuvântul.

Lăsați ca Cuvântul lui Hristos să fie în voi, toate celelalte sunt pe dos. Cuvântul lui Hristos este corect. Mulți oameni cad în cursă ca și Eva prin așa-zisa gândire înțeleaptă. Dovada lor este: Cum poate să facă Dumnezeu așa ceva?“ Nu este una la fel de bună ca cealaltă? Dacă este ceva în contradicție cu Cuvântul, atunci în nici un caz. Dacă un învățător al Bibliei sau tâlcuitor vrea să vă învețe altceva, deviind doar puțin de la Biblie, iar voi o credeți, atunci ați căzut pradă unei învățături false. Atunci este din nou Satana care face același lucru cu voi cum a făcut-o cu Eva. Dar Dumnezeu continuă, indiferent ce face Satana. Dumnezeu nu se lasă oprit, ci confirmă Cuvântul Său ca adevărat. Vedeți ce a spus Satana către Eva: *„Hotărât, că nu veți muri: dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii ...“* Aceasta urmărește și lumea din timpul acesta: cunoștință omenească și dovezi științifice.

El a spus: *„Hotărât că nu veți muri.“* Dumnezeu a dovedit-o. Noi putem vedea că El a zis ce a gândit. Voi trebuie să vă duceți doar la cimitir, atunci veți ști dacă El a zis ce a gândit sau nu. *„... căci în ziua când vei mânca din el, vei muri negreșit.“* Voi puteți verifica toate vremurile și veți vedea că nimeni nu a ajuns la 1000 de ani. Dumnezeu a confirmat Cuvântul Său. *(pentru că 1000 de ani sunt la Dumnezeu ca o singură zi.)*

Nu uitați! EL își ține toate făgăduințele binecuvântării Sale și ale blestemelor Sale. Dovada a fost adusă, că ei au murit în ziua în care au mâncat. EL ține și fiecare Cuvânt al binecuvântărilor Sale. Dumnezeu împlinește fiecare făgăduință. O, așa ceva iubesc foarte mult. Voi trebuie doar să alegeți ceea ce doriți; făgăduințele Lui, crezându-L, sau blestemul Său, dacă suciți Cuvântul.

Dacă răstălmăciți Cuvântul și îl credeți în mod greșit, atunci sunteți sub blestem. Dacă credeți așa cum a lăsat-o El să fie scrisă și țineți tare de ea, atunci sunteți binecuvântați. Cuvântul este întotdeauna în contradicție cu argumentația științifică a oamenilor. Însă El ține fiecare Cuvânt, fie blestem, fie binecuvântare. Bărbați și femei, au păcătuit așa de mult împotriva Cuvântului Său adevărat în timpul dinaintea potopului și în generațiile următoare, încât El a pronunțat sentința de moarte și s-a ajuns la distrugerea totală prin potop. Același Dumnezeu, care a dat totul spre distrugere prin potop, a menținut în

viață tot ce era în corabia lui Noe. Tot ce a făgăduit El, a și împlinit. Același Dumnezeu care a anunțat apa prin Cuvântul Său, același Dumnezeu a prevestit foc prin Cuvântul Său. EL îl va împlini. EL va împlini în mod sigur Cuvântul Său.

Cum au recunoscut ei Cuvântul Lui? Înainte ca El să trimită judecata și distrugerea, El face mai întâi de cunoscut Cuvântul Lui. Mai întâi El le trimite oamenilor Cuvântul Său și le dă avertizarea. O, asta iubesc eu foarte mult. Acum putem constata unde ne aflăm. În zilele lui Noe au existat mulți predicatori, religii și comunități. Isus a zis: „*Așa cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi în zilele Fiului omului.*“ Atunci s-a ridicat un prooroc și a început să facă ceva. El a construit corabia. Dumnezeu l-a trimis pe proorocul Său, Noe, a trimis Cuvântul Său, a prevestit distrugerea, pentru că El nu a mai putut suporta felul de viață al oamenilor. EL hotărâse să-i distrugă pe oamenii pe care îi crease. Cuvântul a venit întotdeauna la prooroci. Dumnezeu nu se schimbă. Așa este scris în Mal. 3: „*Căci Eu sunt Domnul, Eu nu mă schimb.*“

Noe a fost trimis într-o epocă științifică cu un mesaj neștiințific. Noe a fost trimis la intelectualii aceluși timp cu un mesaj neintelectual. În epoca respectivă el avea un mesaj al credinței și de făgăduință. Credeți că lumea științifică de atunci a dat crezare acestui mesaj neștiințific? Credeți că oamenii unei epoci mari intelectuale, puteau să dea crezare unui mesaj simplu, care era o nebunie pentru mintea lor? Dar Dumnezeu lucrează întotdeauna în felul acesta. Noe a fost un prooroc confirmat al Domnului. El a fost mesagerul lui Dumnezeu pentru ceasul acela. Oamenii ar fi trebuit să creadă mesajul lui, după ce acesta a fost confirmat ca Cuvânt al lui Dumnezeu de la Domnul. Dumnezeu împlinește Cuvântul Său. Același lucru se potrivește acum. Noi trăim în timpul sfârșitului. Oamenii de atunci ar fi trebuit să înțeleagă despre ce este vorba. Noe a fost un tip înspre iudeii care vor trece prin necazul cel mare. Enoh avea un mesaj autentic și el era tipul înspre Biserica transformată, pentru că Enoh a fost luat de pe pământ înainte de venirea potopului. Amândoi au fost prooroci. Enoh a fost luat pentru ca Dumnezeu să meargă cu Noe mai departe. Biserica va fi luată pentru ca Dumnezeu să se ocupe din nou de Israel, de cei 144.000, așa cum este scris în Scriptură. În timpul epocii științifice și necredincioase, Dumnezeu a dovedit Cuvântul Său, a împlinit făgăduința Sa și a permis

ca potopul să vină.

Observați! Până în zilele lui Noe nu plouase niciodată. Dumnezeu adăpase pământul cu rouă, însă ploaie nu căzuse până atunci. Noe vestise: „Va ploua!“ Indiferent de ceea ce ziceau oamenii de știință care făceau măsurători cu instrumentele lor, și care explicau lucrurile vestite de Noe ca imposibile, Dumnezeu totuși a permis să se împlinească ceea ce a promis El. Astăzi noi știm că focul este deja pregătit pentru a aprinde gazele pământului, pentru că Biblia spune:

„Ziua

Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu troznet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.“ Este exact ca în zilele lui Noe. Mesajul din timpul lui Noe se baza pe credința care nu putea fi dovedită pe bază științifică. Dar astăzi mesajul este dovedit conform Cuvântului lui Dumnezeu și totodată pe bază științifică.

Ilie s-a ridicat și a făcut minuni fără să predice. El a umblat din loc în loc și a făcut minuni. Data următoare, mesajul a venit în chipul lui Ioan Botezătorul. El a venit și nu a făcut minuni, ci a predicat numai. A treia oară se întâmplă amândouă predicarea și minunile. Vedeți în ce concordanță se desfășoară lucrarea Lui în conformitate cu Scriptura. El a făcut în epoca respectivă ca și în celelalte epoci ceea ce și-a planificat. EL face și acum ceea ce a făgăduit. Mai întâi Dumnezeu făgăduiește ceva, apoi El confirmă Cuvântul Său ca adevărat. Toți care au crezut mesajul aceluși timp, au intrat și au fost salvați. Așa a fost în toate timpurile. Toți acei ce nu au crezut mesajul și nu l-au acceptat pe mesager, au pierit. Toți acei care cred Cuvântul lui Dumnezeu pentru timpul acesta, vor fi luați afară. Toți acei ce nu cred Cuvântul lui Dumnezeu, vor pieri odată cu lumea necredincioasă, pentru că ei sunt din lume. Tot ce este în lume va trece. Tot ce este salvat este în Dumnezeu și rămâne în Dumnezeu și nu poate trece. Făgăduința sună astfel: „*EU le dăruiesc viața veșnică și îi voi învia în ziua de pe urmă.*“

Ce mângâiere pentru toți credincioșii. Dacă voi sunteți în Hristos, aveți convingerea că Dumnezeu ține Cuvântul Său, deși lumea va trece. EL ține Cuvântul Său. EL trezește poporul Său și îi va salva. EL dovedește aceasta.

EL a dovedit Cuvântul făgăduinței Sale lui Avraam ca adevărat.

Și în timpul lui Avraam a fost imposibil ca un bărbat de o sută de ani și o femeie de nouăzeci de ani să aibe un copil împreună. Ei trecuseră de vremea lor. Avraam nu putea s-o explice. Dacă el s-ar fi dus la un medic, atunci acesta ar fi spus: „Așa ceva este imposibil.“ Dacă cineva la vârsta aceasta ar face pregătiri pentru nașterea unui copil, atunci ar fi privit ca iresponsabil. Atunci s-ar spune: „Acela și-a pierdut mințile.“ El a privit însă înspre Cel invizibil și trăia în convingerea deplină că Dumnezeu va împlini ce a făgăduit. Noi suntem numiți copiii lui Avraam. Amin! Când mă gândesc asupra acestor lucruri, atunci mă simt foarte bine. După toți anii aceia, El a confirmat-o. El l-a întinerit pe Avraam și pe Sara. Ei au avut un copil și au trăit ani mulți împreună. După ce murise Sara, Avraam s-a însurat încă o dată, a avut fii și fiice și a murit la vârsta de 175 de ani. El nu a privit la trupul său și la trupul nefertil al Sarei. El a ținut tare de ceea ce a spus Dumnezeu și știa că El va dovedi Cuvântul Său. Dumnezeu confirmă prin împlinirea făgăduinței Sale. În mijlocul învățaților și neînvățaților, Dumnezeu dovedește că El lucrează drept. EL confirmă întotdeauna Cuvântul Său. El este în adevăr și are dreptate, toți ceilalți nu sunt în drept.

EL i-a zis lui Lot: „*Grăbește-te de fugi în ea, căci nu pot face nimic până nu vei ajunge acolo.*“ Orașul urma să fie ars. EL i-a zis lui Avraam: „*N-o voi nimici, pentru cei zece oameni buni.*“ Dar totuși cei zece nu erau. Cuvântul Său a fost dovedit ca adevărat. Se putea pune întrebarea: „De unde să vină focul? Doar nu se vede nicăieri.“ Însă Dumnezeu a spus așa. Avraam știa că se va întâmpla. Și Lot a înțeles și s-a refugiat în munți. Urmașilor lui Avraam El a făgăduit că ei vor locui ca străini într-o țară în care vor fi exploatați de către poporul țării, însă după patru sute de ani El voia să-i scoată afară. EL a împlinit Cuvântul Său exact așa cum îl făgăduise. După 400 de ani, urmașii lui Avraam au fost scoși din Egipt. El a făgăduit că îi va scoate cu o mână puternică și îi va elibera din robia egipteană. El și-a ținut Cuvântul.

Vedeți, ce trebuia să facă Dumnezeu pentru a-i aduce pe copiii lui Israel în Egipt. Totul părea că o nenorocire va veni peste ei. Povestea lui Iosif a fost așa de tragică. El a fost declarat mort. Cum s-a simțit oare tatăl lui, Iacov, când a auzit că fiul său a fost ucis de animale sălbatice. Cât de greu o fi fost pentru Iosif când a fost vândut de frații lui și a fost aruncat în groapă singur și apoi declarat mort. Haina lui a

fost mânjită cu sânge de miel și au adus-o la tatăl său. Însă Iosif a fost sigur că mâna Domnului era cu el. El știa că este credincios.

Deși frații lui l-au respins și nu voiau să aibe de-a face cu el, Iosif știa totuși că Dumnezeu va ține Cuvântul Lui. El a văzut în vedenie cum se aplecau toți înaintea lui și știa că așa se va întâmpla, pentru că era: „*Așa vorbește Domnul!*“ Amin! El nu s-a îngrijorat chiar dacă totul părea imposibil. Iosif știa că acesta este adevărul. Indiferent cât de grea era sarcina și prin câte trebuia să meargă, el știa totuși că într-o zi se vor apleca toți înaintea lui. Cum era să se întâmpla așa ceva, dacă ei îl urau? El știa că Dumnezeu va dovedi Cuvântul Său întotdeauna ca adevărat.

Așa o face El și astăzi. Dumnezeu dovedește Cuvântul Său. Indiferent dacă învățații spun că nu s-ar putea întâmpla așa ceva, oricât de înțelepți ar fi oamenii sau cât de căldicică și formală a devenit biserica, Dumnezeu va dovedi Cuvântul Său cu adevărat. În Cuvântul acesta este ancorată încrederea voastră. Iosif trebuia să treacă prin adâncimi și să ajungă în Egipt, însă Dumnezeu îl scoase afară, așa cum a promis. Un tablou minunat pentru timpul de azi. El trebuia să trăiască acolo, Dumnezeu și-a ținut Cuvântul.

Pentru evrei, robia egipteană a fost foarte grea. Ei totuși au fost binecuvântați și au beneficiat de roadele țării, în zona Gosen. Apoi însă au fost luați ca sclavi. Pentru mame a fost foarte greu, pentru că pruncii lor, rodul trupurilor lor, au fost luați și aruncați înaintea crocodililor. Pentru părinți a fost o vreme grea. Într-o zi a fost născut un copil ales dinainte. Era un copil frumos. Apoi a venit ziua în care Duhul Sfânt a coborât în chipul unui stâlp de foc, acolo în pustiu, oprindu-se într-un tufiș de spini zicând: „*Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui. Eu împlinesc făgăduința. Ziua eliberării lor a sosit. Eu te trimit la ei ...*“ Moise s-a dus acolo cu un toiag în mână, cu soția lui pe un măgar și cu un copil în brațe. El a făcut aceasta prin puterea Atotputernicului Dumnezeu.

Ce îndrăzneală nechibzuită. Ce este un toiag în fața a mii de sulite? Dar vedeți, Dumnezeu era în lucrare. Depinde mult unde se află Cuvântul Lui. Moise posedase Cuvântul Lui. Faraon avea sulitele. Moise avea Cuvântul. De mai mult

el nu avea nevoie în timpul acesta. Voi nu aveți nevoie de o scrisoare de recomandare a unei comunități, nici de o denominațiune care să vă sprijine. Voi aveți nevoie de Cuvânt pentru a lua parte la răpire. Voi nu aveți nevoie de recomandările unei școli pentru vindecarea voastră. Voi trebuie să acceptați doar Cuvântul. Aceasta rezolvă totul. Voi nu aveți nevoie de cuvântul unui medic chiar dacă zice că el a făcut tot ce a putut. El vă spune că aveți cancer sau o tumoare, că veți orbi sau că veți surzi, asta nu are nici o valoare. Dacă acceptați în voi Cuvântul care vine de la stâlpul de foc cu făgăduința, atunci trebuie să se întâmple ceva. Dumnezeu va dovedi Cuvântul Său de fiecare dată ca adevărat, dacă este primit și a căzut pe pământ potrivit. Asta este de ceea ce aveți nevoie Cuvântul Său. El dovedește Cuvântul Său. EL îl ține. Pe aceasta puteți să vă bazați. EL confirmă Cuvântul Său în fiecare epocă în mod neobișnuit. Întotdeauna El o face în același mod. Ce a făcut El în zilele lui Noe? Atunci El era pregătit pentru a salva o rămășiță, l-a trimis pe Noe, pe proorocul și i-a dat lui Noe un semn.

Ce a făcut El când i-a condus pe copiii lui Israel afară din robie? EL a făcut același lucru. El la trimis pe proorocul Său pentru că el posedă Cuvântul Său. Semnele și minunile Cuvântului Său mărturiseau că acesta este adevărul. Israelul putea să pășească înspre țara făgăduită, pentru că ei credeau făgăduința. Când au călătorit prin pustiu, ei s-au îndoit de Cuvântul proorocului, deși ei au văzut confirmarea Cuvântului. Mireasa nu mai pășea în cadență. (Voi știți că eu vorbesc despre vedenia avută.) Ea nu mai ținea cadența. Însă Iosua și Caleb s-au ridicat și au crezut Cuvântul făgăduinței, indiferent de împrejurări.

Când au venit în Cades-Barnea, Moise a trimis iscoade din fiecare seminție pentru a afla din ce parte vor putea ocupa țara. El l-a trimis pe generalul său Iosua care era un proroc subordonat lui Moise. El l-a trimis acolo, pentru că el îl asculta pe Moise. Moise i-a zis: „Dute și cercetează țara!” Generalul luase câte un bărbat din fiecare seminție și ei s-au dus acolo. El l-a luat pe Caleb pentru că știa că acest Caleb este credincios cu adevărat. Ei au intrat în țara făgăduită și s-au întors cu struguri foarte mari, încât doi bărbați trebuiau să poarte un singur strugure. El a zis: „Aceasta este dovada pentru Israel, că aceasta este o țară roditoare în care curge lapte și miere, așa cum a zis Dumnezeu. Este o țară minunată. Este o țară bună. În loc de usturoi și

alte lucruri pe care le-ați mâncat în Egipt, vă aducem într-o țară în care curge lapte și miere. În toți anii aceștia când ați fost în Egipt, poate nu ați gustat niciodată lapte și miere. Ei v-au dat doar partea care a fost repartizată sclavilor, însă acum vă duceți în țara aceasta.“ După un scurt timp, o călătorie de aproximativ o zi, ei au venit la Cades-Barnea, la scaunul de judecată al lumii. Acolo sub palmieri, ei s-au oprit la un izvor și au tăbărit acolo. El a zis: „Acum avem dovada deplină, pentru că Dumnezeu a spus că este o țară bună. (Dumnezeu a promis-o și pentru ziua de azi.) Dar acum, înainte de a intra în țară, doresc să dovedesc că este o țară bună. De aceea, du-te acolo și să aduci o dovadă din țară și arat-o poporului.“ Ei s-au dus acolo. Dar oricând veți încerca să aduceți o dovadă, vă pândește dușmanul pe drum. Când au privit celelalte iscoade în țară și au văzut uriașii din Canaan, ei au zis: „Noi nu o putem face.“ Dar ei s-au întors cu dovada că țara bogată se află în fața lor, pentru că ei au fost conduși bine. Dumnezeu confirmase Cuvântul Său înainte de a intra în țară.

Puteți să o vedeți astăzi? Poporul călătorește mii de mile pentru a auzi Cuvântul și să vadă cum este confirmat. Este o dovadă că țara este mare. Voi puteți vedea cum se vindecă un om care a fost aproape de moarte cu cancer. Dacă voi vedeți cum se confirmă Cuvântul vorbit de El, atunci este o dovadă că El își ține Cuvântul Lui. Acolo este o țară mare. Dacă viața mea este aproape de sfârșit, iar El vine și mă cruță din nou, aceasta este o dovadă că există viață veșnică. Dacă mai înainte nu ați călcat pragul unei biserici, iar astăzi așteptați să intrați înăuntru, este o dovadă că Dumnezeu ține Cuvântul Său și îl confirmă. De aceea voi veniți din depărtări mari până aici. Când am venit într-o dimineață în locul acesta și am văzut cum își hrănesc femeile copiii lor, eu m-am gândit: „O, Dumnezeule, eu aș fi cel mai mare fățarnic din lume, dacă aș spune ceva greșit acestor oameni care vin aici din depărtare. Eu mă simt legat din inimă cu ei. Ei flămânez și însetează după Dumnezeu. Ajută-mă Doamne, ca eu să le spun adevărul. Dacă nu, atunci ia-mă de pe acest pământ. Lasă-mă să le spun acestor oameni adevărul. Ajută-mă Doamne. Ține-mă tare de mâna Ta și arată-mi adevărul și apoi confirmă Cuvântul Tău dovedindu-le că eu le spun adevărul Tău. Nu lăsa ca acești oameni scumpi să fie duși în eroare.“ O, cât mă simt de legat cu

ei, dacă le văd credincioșia lor. Eu mă gândesc că Iosua credea la fel când a adunat poporul în jurul Lui. El vedea cum ei curățau hainele și se pregăteau pentru a traversa Iordanul în ziua a treia. Poate că mulți au zis atunci: „Noi nu o putem face, nu putem părăsi organizațiile și convingerile noastre. Noi suntem gata, noi nu o putem face pentru că noi nu putem uni aceasta cu mintea noastră.“ Iosua a vrut să aducă poporul peste Iordan când apele erau foarte mari. Totul părea că Dumnezeu face o greșeală mare.

Când vă îmbolnăviți, poate ziceți: „Eu sunt un creștin. Dumnezeu a făcut o greșeală. EL a lăsat ca boala să vină peste mine, deși sunt un creștin.“ Nu știți că Biblia spune că toate lucrurile slujesc spre binele celor ce Îl iubesc? Nu știa Iosua că Iordanul devine atât de mic în alt anotimp încât se poate trece ușor? În apropiere de Ierihon ei ar fi putut trece foarte ușor pentru că apa le-ar fi ajuns numai până la genunchi. Astfel ar putea trece ușor. Însă el i-a trecut peste râu într-o vreme când erau inundații.

Apele poate aveau vreo zece metri, dar Iosua a zis: „În trei zile vom trece râul.“ Dumnezeu a spus: „Strânge poporul pentru sfințire, pentru că a treia zi veți trece Iordanul.“ Vedeți cum permite Dumnezeu să se întâmple aceste lucruri? EL face acestea pentru ca să scoată poporul Său afară. Ce au făcut ei? Ei s-au sfințit și s-au pregătit de drum. Indiferent cât de adâncă și murdară era apa, cât de repede era râul, ei totuși știau că Dumnezeu va dovedi Cuvântul Său. Cât de aproape veți fi și voi de Iordan și în ce situații vă veți afla, dacă voi puteți păstra doar făgăduința lui Dumnezeu în inimile voastre, atunci Dumnezeu va dovedi că acesta este adevărul. În mijlocul necredinței, El totuși va dovedi Cuvântul Său. Situații deosebite nu-L vor opri să-și împlinească făgăduința. EL va face și azi același lucru pe care L-a făcut în trecut.

Gândiți-vă la aceasta! EL dovedește Cuvântul Său prin credincioși. Nu prin necredincioși, ci prin credincioși dovedește El Cuvântul Său. Indiferent de ceea ce pretind alții că sunt. Voi ziceți: „O, eu cred frate.“ Dacă este așa, atunci Dumnezeu va dovedi pentru că noi vedem cum a făcut-o El cu alții. De aceea noi putem zice: „EL confirmă Cuvântul Său prin credincioșii adevărați.“ Nu prin cei ce spun doar că cred, ci prin acei care cred cu adevărat. Prin copiii Săi credincioși

dovedește El Cuvântul.

EL a avut credincioșii Lui în toate timpurile. Generația care ieșise împreună cu Moise, care însă nu a crezut și a spus: „Noi nu putem ocupa țara“, a murit. Ei au murit cu toții. Numai credincioșii adevărați au rămas în viață. Moise a fost luat din mijlocul lor, iar cei ce nu au crezut, au pierit în pustie. Dar copiii lor au intrat în țara făgăduită. Numai doi dintre cei bătrâni au intrat în țară. Ei au fost credincioși adevărați Iosua și Caleb. Ei au crezut cu adevărat și au călătorit până la capăt pentru că numai prin credincioșii adevărați poate Dumnezeu să isprăvească. Credeți aceasta? Toți acei ce L-au crezut, au ajuns la țintă. Ei au traversat Iordanul. Eu aș vrea să țineți cont că El procedează în fiecare epocă astfel. EL o face întotdeauna în același mod. EL are pentru fiecare epocă Cuvântul și pe acei care cred acest Cuvânt aleșii dinainte. Vedeti aceasta? EL trebuie să aleagă dinainte pentru ca să învingă împotriva durtăților și împotriva aceluia secol. Ați înțeles aceasta? Ați văzut și ați simțit aceasta? Asta se întâmplă în timpul acesta. Prin știința Lui dinainte, El a făcut alegerea dinainte. Ceea ce a făgăduit El la sfârșitul lui Mal. 4, trebuie să se întâmple. Orice lucru făgăduit dinainte, este adus la împlinire, dovedind astfel autenticitatea Cuvântului Său. Mai întâi El determină ce urmează să se întâmple, apoi făgăduiește că se va împlini. EL știe că sămânța va veni la timpul potrivit. EL a ales Mireasa dinainte, ea va fi acolo. Răpirea va avea loc. Prin știința Lui dinainte, El a ales dinainte. EL va fi acolo. Nimic nu poate s-o oprească. Dumnezeu le-a dat făgăduința pentru țara făgăduită. Lui Avraam El i-a zis că urmașii Lui vor locui 400 de ani ca străini într-o țară. Moise, ca prooroc al Domnului a zis: „Fiți atenți dacă se împlinește ceea ce proorocesc. Prin aceasta să recunoașteți dacă Domnul m-a trimis, pentru că voi știți ce v-a promis Dumnezeu. Dacă eu vă proorocesc ceva și se întâmplă de fiecare dată așa cum v-am spus-o, atunci recunoașteți că eu sunt trimis de Domnul ca să vă spun aceasta. Dumnezeu a promis o țară. Este o țară bună în care curge lapte și miere. Urmați-mă!“ Moise a pornit la drum împreună cu ei și a călătorit prin pustiu după cum îi poruncise Dumnezeu. Ei au venit la muntele Sinai. Apoi Dumnezeu a coborât la stâlpul de foc și a confirmat înaintea lui Israel ceea ce a spus Moise. EL a fost acolo pentru a dovedi cuvintele Sale și pentru a-l confirma pe Moise. Cel ce se numește „Eu

sunt“ se arătase lui Moise într-un stâlp de foc, într-un spin cu foc. Același „*Eu sunt*“ a apărut acum în foc pe munte. Ei au zis atunci: „Moise, vorbește-ne tu, altfel pierim, pentru că noi nu putem suporta glasul Domnului.“ El a răspuns: „Eu nu voi mai vorbi cu voi. Însă voi ridica un prooroc care va vorbi cu voi în Numele Meu.“ Exact același lucru îl face El împlinind Cuvântul Său. Fiți atenți ce s-a întâmplat cu acei care erau foarte aproape de țara făgăduită și totuși nu au crezut. Pentru aceasta puteți citi Evrei 6 de la vers. 4: „*Căci cei ce au fost luminați odată, și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt, și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși, și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.*“ Astfel le-a fost imposibil celor ce nu credeau, să intre în țara făgăduită. Oamenii înaintează până la botezul cu Duhul Sfânt, dar ei trec prin denominațiuni și biserici. Dacă vine însă momentul pentru a crede întregul Cuvânt, pentru a intra, ei spun: „Așa ceva este necunoscut pentru mine. Biserica mea nu învață așa.“ Nu contează ce învață biserica voastră, ci contează ce spune Biblia. Voi ziceți: „Cum pot să știu ce este corect?“ EL confirmă și dovedește adevărul. Cuvântul pentru timpul acela suna: „Acolo este o țară minunată în care curge lapte și miere. O țară în care cresc struguri și alte fructe. Este o țară minunată.“ Apoi au fost trimise iscoade pentru a privi și a observa țara, pentru a relata apoi poporului despre țară: „Dacă suntem pregătiți acum, vom trece dincolo.“ Ei au intrat în țară, au observat-o și s-au întors. Doi dintre ei erau plini de bucurie și au spus: „Slavă lui Dumnezeu, noi am văzut țara și am observat-o. Este așa de minunată. Nici o altă țară nu mai este așa.“ Ceilalți zece au zis: „O nu, noi nu suntem în stare să intrăm în țară.“ Câți dintre ei au intrat mai târziu în țară? Numai cei doi, pentru că ei știau că Dumnezeu va confirma Cuvântul Său ca adevărat. Nu valurile unui Iordan care inundau, nici uriașii acelei țări puteau să-i oprească. Dumnezeu a dovedit Cuvântul Său cu adevărat. EL i-a adus în țară. Același lucru îl va face El încă o dată, conform făgăduinței pentru acest timp. EL confirmase Cuvântul Său. Indiferent ce s-ar întâmpla, El confirmă Cuvântul Său.

EL a astupat gura leilor flămânzi pentru a confirma Cuvântul

Său ca adevărat. EL l-a protejat pe proorocul Daniel. Acești lei au fost hrăniți cu carne de oameni. Lei erau flămânziți înainte de a fi aruncat cineva înăuntru, pentru ca lei să se arunce asupra lui și să-l rupă în bucăți. Ei l-au aruncat și pe proorocul Domnului care avea Cuvântul Domnului pentru copiii lui Israel. Dumnezeu a fost cu el și acolo. Dumnezeu voia să se dovedească și acolo cu ei. EL a vrut să confirme Cuvântul Său care poate elibera. Ei au lăsat lei să flămânzească și l-au aruncat pe prooroc înăuntru. Ei au fugit înspre el, însă stâlpul de foc stătea acolo și toate animalele se tem de foc. Stâlpul de foc stătea între ei, astfel lei s-au culcat. EL ține Cuvântul Său. EL este același ieri, azi și în veci. Dumnezeu ține Cuvântul Său. EL îl confirmă. EL dovedește că este adevărat.

EL a luat arșița din cuptorul încins încât cei trei au supraviețuit. Astfel confirmă El Cuvântul Său, că El poate salva din foc. În mijlocul flăcărilor în care au fost aruncați, cei trei bărbați au rămas un timp mai îndelungat. Bărbații, soldații care i-au aruncat înăuntru, au fost arși de căldură. Dumnezeu a permis ca focul să ardă, dar El a scos arșița din foc. Dacă tu vei rămâne în El, atunci El va sta pentru tine dovedind Cuvântul Său. Desigur. După ce au deschis ușa cuptorului, ei au zis: „Câți ați aruncat înăuntru?“ Ei au răspuns: „Trei.“ El a zis: „În foc se află însă patru, iar al patrulea seamănă cu Fiul lui Dumnezeu.“ Vedeți, El se confirmă pentru că El este Cuvântul. Ei au zis: „Dumnezeu este în stare să ne salveze din cuptorul de foc. Noi nu ne închinăm în nici un caz înaintea tabloului ridicat, pentru că noi ne ghidăm doar după Cuvânt.“ Depărtați-vă de orice tablou, de orice formă de religie. Dumnezeu va sta lângă voi. EL va scoate arșița din prigoană. EL va scoate viața din cancer. EL va face totul pentru voi. EL este Dumnezeu. Dacă voi stați pentru El, atunci va sta și El pentru voi. EL dovedește de fiecare dată Cuvântul Său ca adevărat. EL a scos arșița din flăcări și a astupat gura leilor, etc. Și în pustiu El s-a dovedit ca Dumnezeu, atunci când s-au ridicat unii bărbați care vroiau să fie ceva deosebit. Mai târziu ei au format organizații care se numeau farisei, saducheii, irodieni și altele. Ei se credeau bărbați mari. Ei se numeau unii pe alții preoți, mari preoți și făceau ceva mare, cum ziceau ei. Ei se declarau pe ei înșiși bărbați mari. Dar în mijlocul tuturor acestor lucruri, Dumnezeu a permis să se ridice un prooroc, fiul unui preot. La vârsta de 9 ani el s-a dus deja

în pustiu. El nu putea să-și citească nici numele lui, nici dacă era scris cu litere mari. El însă a fost numit și ales ca prooroc. Dacă el ar fi beneficiat de instruirea tatălui său, atunci el ar fi devenit preot. El avea însă un lucru foarte important de făcut, și anume de a face de cunoscut și de a-L prezenta pe Mesia. De ce? Dumnezeu a dovedit Cuvântul Său. Un glas strigă dintr-un seminar: „Iată, eu am o decorație de doctor.“ Așa ceva poate atrage atenția unor femei bătrâne dintr-un club care își serbează ziua de naștere, însă așa ceva nu este în Cuvântul lui Dumnezeu. El a zis: „Eu sunt glasul Celui ce strigă în pustie. Pregătiți calea Domnului și neteziți drumul pentru Dumnezeul nostru.“ EL a pregătit atunci calea pentru Cuvânt, pentru ca Cuvântul Său să devină cunoscut. Aleluia. Nu vedeți preumbrirea? Noi vrem să ne adâncim în aceasta. În timpul de pe urmă trebuie să fie pregătit un loc, unde poate fi descoperit Cuvântul. Aleluia.

Noi avem acum deja dovada acestei țări minunate. Fiul omului se face de cunoscut. Ioan era însărcinat fără să aibe vreo școală deosebită. El a trăit mai întâi în pustiu. Predicile lui erau într-o formă naturală și ușoară de înțeles: „Securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor.“ Tăierea pomilor cu securea o cunoștea deja de când și-a construit o colibă sau când a tăiat lemne de foc. Apoi el a mai zis: „O, pui de năpârci.“ Și aceste animale le cunoștea. Cel mai periculos animal din pustiu este șarpele. Folosind acest exemplu, el le-a mai zis fariseilor și saducheilor: „Pui de năpârci, cine v-a învățat ca să fugiți de mânia viitoare? Să nu ziceți în gândul vostru: ‚Noi îl avem pe Avraam ca tată.‘, Noi facem parte de aici sau de dincolo! „*Pentru că eu vă spun, Dumnezeu poate să-i ridice lui Avraam copii din aceste pietre.*“ Securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor. Orice pom care nu aduce roade bune, va fi tăiat. Dacă pomul nu aduce roade, el va fi tăiat și ars. EL va strânge grâul în hambar, iar pleava va fi arsă cu un foc mistuitor. El s-a ridicat ca un bărbat, fără a imita pe vreun preot. El era îmbrăcat cu o piele de cămilă, legată cu o curea. Avea o barbă lungă și a zis: „*Securea a fost pusă la rădăcina pomilor.*“ Cum de a îndrăznit el să se ridice așa de curajos? Era dovada Cuvântului Său. Dumnezeu este în stare să ridice din pietre pe copiii Lui. Făgăduința lui Dumnezeu suna astfel: „*Iată, eu îl trimit pe îngerul Meu înaintea venirii Mele.*“ Nici o dovadă religioasă sau științifică, ci confirmarea Cuvântului lui

Dumnezeu. Dumnezeu a ținut Cuvântul Său. Nici un învățat, ci un prooroc era trimis în Numele Domnului. De ce a făcut El aceasta? Pentru a confirma Cuvântul Său.

Preoții știau că în zilele de pe urmă va veni unul și astfel ei se pregăteau în cele mai bune școli, pentru a fi pregătiți pentru acest eveniment. Fiecare din acești bărbați tineri a fost școlarizat. Ei erau chemați din rândurile leviților pentru că acest bărbat era așteptat. Însă el nu era un preot, ci un prooroc. Așa a rânduit Dumnezeu totul. Voi nu trebuie să faceți parte dintr-o organizație sau seminție anumită. Dumnezeu trimite pe baza alegerii dinainte, pe baza științei Sale dinainte. Fiecare intră înăuntru pe baza unui drum pe care l-a ales Dumnezeu. Ei nu L-au crezut pentru că nu a venit în felul în care și L-au închipuit. (Se poate repeta.) Însă El a venit în felul în care a făgăduit Dumnezeu, pentru ca El să confirme Cuvântul Său. O fecioară a rămas însărcinată, încât El a putut dovedi Cuvântul Său. În Isaia 9, 6 aflăm: „*Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat ...*“ EL făgăduise că o fecioară va fi însărcinată. Așa s-a întâmplat. Domnul confirmase Cuvântul Său. O fecioară a fost însărcinată încât Dumnezeu a putut să confirme Cuvântul Său. El îi iritase pe oamenii de știință. Ați înțeles aceasta?

Întregul pământ este supus blestemului din cauza păcatului din grădina Eden. Dar sămânța femeii Hristos (femeia însăși nu are sămânță). Ea a fost locul în care a fost depusă sămânța. Sămânța trebuie să aibe viață în sine. Sămânța vine de la bărbat. Acesta este motivul pentru care sămânța șarpelui trebuia să fie în femeie (Eva) pentru că nu era sămânța lui Dumnezeu. Asta o știm. Aveți răbdare până când veți citi cartea. Atunci veți vedea. În carte veți vedea înaintea voastră întregul conform Scripturii, în același mod ca și botezul în Numele Său. Dumnezeu este întotdeauna în drept, El nu este greșit niciodată. Chiar dacă nu o puteți înțelege de la început, credeți totuși, acesta este adevărul exact. Noi vedem în ce fel a permis El desfășurarea. După ce a venit această sămânță mică, fără participarea unui bărbat, a venit în locul pe care El îl pregătise, s-a unit sămânța cu oul și a început să se dezvolte celulă după celulă și s-a hrănit de la viața mamei. Un copil primește hrana de la mamă și este învelită în sângele mamei, însă nici o picătură din sângele mamei nu este în copil.

O mamă poate muri de TBC, însă aceasta nu se poate transmite copilului ei, pentru că TBC-ul este în sânge. TBC-ul nu se moștenește, există doar posibilitatea îmbolnăvirii, dar nu prin transmisie sanguină. Boala poate fi transmisă la copil într-alt fel, dar când se naște copilul, acesta este curat pentru că nu posedă sângele mamei în sine. Acum, Dumnezeu a venit jos ca viață în celula care s-a dezvoltat într-un trup care a fost hrănit mai întâi de către mamă. Apoi El a crescut și s-a hrănit cu hrană normală care crește pe pământ, din viața plantelor și animalelor. EL a mâncat pâine și pește. Apoi la vârsta de 30 de ani, în ascultare de Dumnezeu, El a fost botezat de Ioan. Înainte ca El să iasă din apă, s-a întâmplat ceva. Însuși Dumnezeu în chip de porumbel (ca Duhul Sfânt) a coborât din cer cu glasul care a zis: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.*“ EL a venit pentru a răscumpăra partea aceea care se afla pe pământ. EL a fost începutul zidirii lui Dumnezeu. Dumnezeu însă nu a fost creat. Numai în Hristos devenise El creațiune, pentru că Dumnezeul cel viu este Duh, iar ca Duh El nu este creat. EL este originea, începutul zidirii lui Dumnezeu. Dumnezeu a răscumpărat trupul.

EL a venit jos și a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.*“ După ce El a trecut prin tot, a coborât Dumnezeu. Așa se întâmplă cu fiecare fiu. Fiecare se naște pe pământ printr-o naștere naturală, însă pe urmă ajungeți prin ascultare la botezul în apă și botezul cu Duhul Sfânt. Duhul Sfânt se pogoară în botezul cu foc și exprimă dreptul către această creațiune, în același fel ca și cu El. Duhul Sfânt și Dumnezeu este același Duh care se pogoară pentru a pretinde acest trup pentru înviere; pentru că El a înviat spre neprihănirea noastră. „*Toți pe care Mi i-a dat Tatăl, vin la Mine.*“ Niciunul nu va fi pierdut. EU îi voi învia la sfârșitul zilelor și nici un fir de păr de pe capul lor nu va fi pierdut. EL a fost începutul zidirii lui Dumnezeu. Aceasta este continuarea creațiunii lui Dumnezeu. Atunci tot pământul trebuie să primească botezul. Duhul Sfânt se pogoară pentru a locui pe pământ și va spune: „*Iată, cortul lui Dumnezeu este printre oameni.*“ Dumnezeu locuind pe pământ, planul întreg al mântuirii adevărate neprihănire, sfințire, botezul cu Duhul Sfânt.

Fiți atenți! Fecioara primise și născuse Fiul fără să cunoască vreun bărbat. Aceasta i-a încurcat pe oamenii de știință din toate

timpurile. Ei sigur au râs de Isaia, când a zis: „*O fecioară va rămâne însărcinată ...*“ Cum putea fi adevărat așa ceva? Eu pot să-mi închipui că Isaia a ajuns să se gândească când L-a auzit pe Dumnezeu zicând: „*Atotputernicul vă va da un semn; iată fecioara va rămâne însărcinată și va naște un Fiu ...*“ El era confirmat de Dumnezeu ca prooroc în mijlocul poporului. El le-a spus învățaților: „*O fecioară va rămâne însărcinată.*“ Așa ceva nu se întâmplase niciodată de când Dumnezeu îl crease pe primul om. Însă acum urma ca o fecioară să rămână însărcinată. Dacă vă gândiți cu mintea, puteți să vă închipuiți în ce situație dezechilibrată a ajuns proorocul cu aceasta. El însă știa că Dumnezeu ține Cuvântul Său și va dovedi adevărul. Eu pot să-mi închipui că în toate familiile ebraice așteptarea era mare și doreau ca una din fiicele lor să nască acest Copil. Desigur au făcut și pregătiri pentru aceasta. Generații de oameni au trecut înainte de a se împlini Cuvântul lui Dumnezeu. O fecioară a fost însărcinată și a născut un Fiu. EL a confirmat Cuvântul proorocului ca adevărat. EL va sta întotdeauna în spatele Cuvântului Său. Fiul acestei fecioare era Cuvântul descoperit. Proorocul era confirmat. Fecioara născuse Fiul. EL era Cuvântul descoperit în trup începutul zidirii lui Dumnezeu. Pământul întreg este creațiunea lui Dumnezeu, însă în starea pierdută. EL a răscumpărat pământul. Voi sunteți o parte a acestui pământ. EL v-a răscumpărat și a inclus pământul aici. Fiul fecioarei era Cuvântul descoperit în trup. „*La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi*“ (Ioan 1, 1+14).

Satana a încercat prin orice mijloace să-L ponegrească și să-L dezonoreze. El i-a oferit împărățiile lumii, fără suferință. El încerca să I le ofere fără ca El să le răscumpere. Dar planul lui Dumnezeu era deja hotărât. Deja în grădina Eden s-a preumbrit prin tăierea mielului că răscumpărarea poate avea loc doar prin sânge. Satana însă I-a promis toate împărățiile lumii dacă El îi va face voia sa. Gândiți-vă numai, ce făgăduință. Înțelegeți numai, prieteni iubiți, în ce formă vă face satana promisiuni? El se va îngriji ca voi să deveniți cei mai buni predicatori. El vă va oferi un scaun în primul rând în fiecare biserică și vă va numi diacon prin cineva. El va încerca totul numai ca să vă îndepărteze de la Cuvânt. El I-a arătat toate împărățiile lumii și I le-a pus la dispoziție. El

a încercat să-L convingă pentru a desființa Cuvântul și atunci L-ar fi avut. El a reușit ca Moise și Eva să-l rupă, dar de data aceasta a ajuns la o adresă greșită. De ce? EL era Cuvântul. Satana nu știa că El însuși este Cuvântul. Eu pot să-l văd. Dacă vrem să ne facem un tablou ca și copiii, cum a venit El la Eva cu aripi mari și negre zicând: „Acum vreau să-ți spun ceva. Este ceva plăcut. Tu ar trebui să încerci.“ Ea a răspuns: „Dumnezeu însă a spus că dacă vom face lucrul acesta, trebuie să murim.“ El a răspuns: „Sigur nu veți muri. Așa ceva este o prostie, o idee comică și veche. Să nu credeți așa ceva.“ Dar Dumnezeu a spus asta și a confirmat Cuvântul Său ca adevărat. Și acum El îl dovedește ca adevărat. Oamenii mor și în clipa de față. EL îl dovedește în continuare ca adevărat.

Satana a venit la Moise și i-a zis: „Moise, tu ai un temperament mai energic. Privește doar o dată la acești oameni cum deviază. De ce nu te duci la ei și le faci de cunoscut?“ El a făcut-o. Dar după ce a apucat prima linie de curent, el s-a ars. Atunci când Satana s-a apropiat de Domnul și I-a făcut oferta: „Dacă mă ascuți, îți voi da toate împărățiile lumii.“ EL a repetat: „Este scris.“ Apoi Satana a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu ...“ Vedeți, el a pus întotdeauna întrebări. El și acum îi învață pe alții să se îndoiască. El a învățat-o pe Eva să se îndoiască, la fel și pe Moise. El a încercat să-i învețe pe toți să se îndoiască de Cuvânt. El încearcă să vă învețe să vă îndoiiți. Acum, dacă cei care sunt prezenți azi aici, dacă doriți să vă chem pe nume, înseamnă că Satana a încercat deja de mult să trezească îndoială în voi. Nu-i dați ascultare și nu faceți aceasta. Să nu mă credeți pe mine, ci Cuvântul.

Dacă eu vorbesc Cuvântul, înseamnă că nu este al meu, ci Cuvântul Lui. Cuvintele mele se pot schimba, însă acesta este Cuvântul Lui. Eu nu vreau să mă adâncesc în această direcție, însă El a făgăduit aceasta. Toate cuvintele Lui sunt absolut adevărate. El dovedește că El este Cuvântul adevărat. „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care vine de la Dumnezeu.*“ Prin ce trăim noi? Doar nu dacă ne luăm numai o parte din Cuvântul lui Dumnezeu. Nu așa a spus-o El. Este scris: „... din fiecare Cuvânt...“ Noi trăim dacă mâncăm întregul Cuvânt. Cine se laudă că face parte dintr-o comunitate, se bazează pe firea omenească și moare. Se spune: „Eu cred totul, până la ...“ Atunci mai sunteți morți. Ați înțeles? Voi puteți trăi doar dacă credeți fiecare

Cuvânt, nu cuvântul unui preot, unui episcop, unui cardinal, ci aici este vorba despre Cuvântul lui Dumnezeu, despre fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.

Cum știm noi că este Cuvântul lui Dumnezeu? EL îl pronunță și totodată îl confirmă. EL dovedește Cuvântul Său ca adevărat. Dacă lucrurile stau așa, înseamnă că mărturisirea voastră și apartenența voastră de vreo comunitate, nu vă ajută în viață. Numai prin Cuvântul Lui se poate trăi. Încălcarea unui singur Cuvânt a doborât toată omenirea! Conform Apoc. 22 fiecare încălcare de cuvânt aduce moartea. Numele este șters din Cartea vieții, partea cuvenită de la Pomul vieții se pierde. Deja scoaterea sau adăugarea unui cuvânt este suficient. Nu o frază întregă un cuvânt. O oameni, înțelegeți? Eu nu vorbesc numai celor ce șed aici, ci tuturor din lumea întregă. Oameni din lumea întregă, ați înțeles despre ce este vorba? Despre fiecare cuvânt, fiecare frază, fiecare aliniat. Eva nu a crezut un singur cuvânt. Însă Dumnezeu a dovedit și acest cuvânt. Dacă respectați fiecare Cuvânt, veți trăi. A pune sub semnul întrebării un singur cuvânt, a adus moartea pentru toată omenirea. Acum se spune: „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.*“ Fiecare cuvânt, așa cum este scris. Sfânta Scriptură spune, că nici o tâlcuire proprie nu este admisă. Nimeni să nu încerce să tâlcuiască singur Cuvântul. Dumnezeu este propriul Său interpret. EL face ceea ce a făgăduit. EL a zis: „*Să fie lumină! Și s-a făcut lumină.*“ EL a zis: „*O fecioară va naște!*“ Așa s-a întâmplat. Tot ceea ce spune Dumnezeu, se împlinește. Chiar dacă unii pun sub semnul întrebării învierea trupească, spunând că oamenii au devenit praf și cenușă, iar trupurile lor s-ar fi transformat, totuși sufletul lor trăiește, iar Dumnezeu a zis: „*EU îi voi învia.*“ Iov a zis: „*Chiar dacă trupul meu va dispărea, eu totuși Îl voi vedea pe Dumnezeu.*“ Orice cuvânt trebuie respectat, prin aceasta posedăm viața.

EL a dovedit că El este învierea și viața atunci când l-a înviat pe Lazăr care era deja mort de câteva zile un bărbat care era aproape de putrezire. Dacă un mort este pus chiar într-un sicriu închis ermetic, totuși îl vor mânca viermii. Ați observat ce a spus Iov: „*Chiar dacă viermii vor mânca trupul meu ...*“ Moartea biruiește trupul firesc natural, dar dacă Îl aveți pe Hristos, atunci viața lucrează în voi și voi veți învia. EL a înviat bărbatul despre care s-a zis: „*El miroase deja.*“

EL a dovedit cine este. „*EU sunt învierea și viața.*“ Cine ar putea să spună așa ceva în afară de Dumnezeu? „*Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, va trăi chiar dacă va muri.*“ Credeți aceasta? EL l-a înviat pe mort pentru a dovedi Cuvântul Său ca adevărat. EL era Cuvântul. În Evrei 4, 12 citim: „*Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tășuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.*“ Ce a făcut EL pentru a dovedi că El este Cuvântul? Atunci când Petru a venit la El și s-a așezat pentru a asculta, Isus i-a zis: „*Numele tău este Simon, fiul lui Iona.*“ El nu putea să prezinte nimic. El era un pescar simplu. Biblia spune că el era neșcolit. El a devenit episcopul bisericii din Ierusalim. Isus i-a spus cine este el, i-a spus numele lui și numele tatălui său. El a recunoscut că El este Cuvântul, pentru că în Biblie scrie: „*Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica un prooroc ca mine.*“ Mesia trebuia să fie un prooroc.

De la Maleahi până în timpul lui Isus și Ioan Botezătorul nu se mai ridicase nici un prooroc. Patru sute de ani trecuseră fără nici un prooroc. Aici stătea acum un bărbat care punea Cuvântul Său sub dovadă. El stătea față-n față cu un bărbat care era ales dinainte pentru viață. EL a zis: „*Numele tău este Simon, tu ești fiul lui Iona. De acum înainte te vei numi Chifa (Petru).*“ Față de cine a confirmat El Cuvântul Său? De ce nu a făcut-o înaintea lui Caiafa? EL era Dumnezeu. EL știa totul, chiar și faptul că acest Caiafa nu va crede. Dar acest bărbat, Simon, era rânduit pentru viață. Asta El o știa.

Câteva zile mai târziu stătea un alt bărbat înaintea Lui, pe care l-a adus prietenul său de la o distanță de 15 mile. Ei veniseră acolo unde se afla Isus, iar Isus s-a uitat la el. (EL era Dumnezeu. EL știa totul și putea să deosebească totul.) Aceasta arăta că Cuvântul Lui este adevărul, El a dovedit Cuvântul Lui. Poate că cineva a zis: „Bărbatul acela este Cuvântul.“ Răspunsul preoților a fost: „Bărbatul acela nu este Cuvântul.“ Poate altcineva a spus: „Voi vedeți că este scris Domnul Dumnezeuul nostru va ridica un prooroc ca Moise. Acesta este El. Ascultați de El!“ Isus i-a spus lui Natanael: „*Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.*“ El a răspuns: „*Rabi, de unde mă cunoști?*“ Isus a spus: „*Înainte de a te chema Filip, te-am văzut sub smochin.*“ EL știa că el va crede. Natanael a spus: „*Rabi, Tu ești Fiul*

lui Dumnezeu. *TU ești Împăratul lui Israel. TU ești Cuvântul!*“ Isus a dovedit că El este Cuvântul.

Uitați-vă la femeia de la fântână. Ea Îl aștepta pe Mesia. Ea nu stătea în legătură cu mulțimea, cu denomiinațiunile, etc. din timpul acela. Ea a urmărit și a așteptat Cuvântul. Apoi când ea s-a întâlnit cu acest bărbat obișnuit care i-a zis: „Femeie, dă-Mi să beau!“, ea a zis: „Un moment!“ În inima ei poate s-a gândit la ceva rău, pentru că ea era o femeie cu un renume rău. Ea a zis: „*Cum Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie Samariteancă? Iudeii, în adevăr, n-au legături cu Samaritenii.*“ EL a i-a zis femeii: „*Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și cine este Cel ce-ți zice: ‚Dă-Mi să beau!’ tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.*“ Ea i-a zis: „*Doamne, n-ai cu ce să scoți apă, și fântâna este adâncă; de unde ai putea să ai dar această apă vie?*“ EL a răspuns: „*EU nu vorbesc despre această fântână.*“ Femeia poate s-a gândit: „Acesta este un om ciudat.“ Ea a coborât găleata pentru a scoate apă. EL a zis: „*Apa pe care o dau Eu, va deveni un izvor care va curge înspre viața veșnică.*“ Ea a zis: „*TU ești un iudeu. Crezi că ești mai mare decât părintele nostru Iacov care a săpat această fântână?*“ EL era Dumnezeuul lui Iacov. EL arăta ca un om obișnuit. Mai mult nu puteai să observi în exterior și de aceea ea a zis: „*Ești Tu oare mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna aceasta, și a băut din ea el însuși și feciorii lui și vitele lui?*“ Ea a mai zis: „*Voi vă rugați la Ierusalim, iar părinții noștri pe munte.*“ EL a răspuns: „*Mântuirea vine de la iudei. Voi vă închinați la ceea ce nu cunoașteți. Noi ne închinăm la ceea ce cunoaștem.*“ De la un iudeu se așteaptă ca el să cunoască Cuvântul și însemnătatea sa. Fiți atenți în ce mod s-a străduit El să dovedească Cuvântul Lui. EL i-a zis femeii: „*Du-te și cheamă-l pe bărbatul tău.*“ Ea a răspuns: „*Eu nu am bărbat.*“ EL a zis: „*Tu ai răspuns drept, căci cinci bărbați ai avut, iar cel cu care trăiești acum nu este bărbatul tău.*“ Vedeți, ceva se întâmplase. Ceva a sărit la viață. Dacă nu ar fi fost de la început acolo și nu ar fi posedat suportul alegerii dinainte, ea nu ar fi crezut cuvintele Lui. Preotul stătea acolo și spunea: „EL îl are pe Belzebug.“ El nu avea nici un suport și nici parte la viața veșnică. Voi posedați viața veșnică. Viața a fost destinată de la început pentru voi. Există un singur fel de viață veșnică, care este Dumnezeu. În voi se descoperă însușirile Lui. EL s-a gândit la

voi și v-a recunoscut. Înainte de întemeierea lumii erați deja în gândurile Lui. Deși femeia era într-o stare păcătoasă iar preotul era un teolog învățat al Cuvântului, el totuși nu avea nimic în cer care să-l reprezinte. EL nu era în gândurile lui Dumnezeu, însă această femeie era. Ea a zis: „*Doamne, văd că ești prooroc.*“ Mai mult El nu voia să audă. Ea a zis clar: „*Eu cred că Tu ești un prooroc.*“ Și acum pricepem foarte puțin despre prooroci, deși este foarte târziu. „*Știi că are să vină Mesia. EL este Cuvântul. Când va veni El, are să ne spună toate tainele inimii noastre. EL va face același lucru pe care îl faci Tu. Ești Tu proorocul Lui?*“ EL a răspuns: „*EU, cel care vorbește cu tine, sunt Acela.*“ EL a dovedit Cuvântul Său și a dovedit că El este. Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Dumnezeu este Cuvântul. EL a liniștit furtuna încât valurile s-au așezat. Proorocia lui Isaia a fost confirmată: „*Îl vor numi Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.*“ EL a înmulțit pâinea și peștii. EL, Fiul născut din fecioară, confirmă Cuvântul. Toată Scriptura trebuia împlinită. EL confirmă Cuvântul că El este Iehova care se descoperă. EL a fost începutul creațiunii lui Dumnezeu. Dumnezeu în creațiune. Dumnezeu devenise o parte integrantă a creațiunii și a locuit în aceasta. EL a fost începutul creațiunii lui Dumnezeu. De atunci El i-a făcut pe mulți fiii Lui. EL a înmulțit peștii. EL este Cuvântul și confirmarea Cuvântului.

În vremea aceea El a intrat în casa lui Iair, pe care l-am putea numi credincios-cu-limită. EL voia să-L creadă pe Isus, dar nu era dispus să se dezlipească de comunitatea lui, pentru că se știa că fiecare care va crede în El va fi dat afară din comunitate. Fiți puțin atenți. Eu cred că Isus știa deja când a traversat lacul, pentru că El știa toate lucrurile. Fiica lui era foarte bolnavă, părăsită de medici și aproape de moarte. Acum venise momentul hotărât pentru lucrare. Poate că acest moment a venit pentru voi astăzi. Timpul pentru a lucra a sosit și pentru voi. Poate sunteți grav bolnavi. Poate ați fost luminați despre ceea ce ați făcut greșit. Dumnezeu vă pune sub presiune. Timpul pentru a lucra a sosit.

Iair a venit și a căzut la picioarele lui Isus în public. Ce pas pentru un cărturar care vine la cineva, despre care nu se relatează că El s-ar fi dus la vreo școală. Un bărbat care domina toată teologia, vine la un

bărbat care este respins de toți un bărbat care era privit ca cel mai neacceptabil pentru ei. Iertați-mi exprimarea. Dar voi știți că ei L-au tratat ca pe unul care tulbură ordinea publică în timpul acela. Aceasta era părerea unei mase largi. Ei au zis: „Acest om și-a pierdut mințile.“ Dar aici a venit unul care avea toate cunoștințele, la cel despre care se credea că și-a pierdut mințile. El a fost forțat să facă aceasta. Dar fiți atenți acum! Câteodată sunteți puțin răniți, însă un șoc ne poate trezi. EL s-a îndreptat înspre camera unde se afla această fiică decedată de câteva ore. Ei erau pregătiți s-o îmbălsămeze. Ea se afla probabil într-un sicriu, înconjurată de oameni cu flori. Era o tradiție veche în timpul acela.

Eu vreau să-l compar pe Iair cu un predicator fin pe care îl iubeau și îl stimau toți. Eu pot să vă arăt că el L-a crezut în inima lui pe Isus, dar pentru el era greu să ia o decizie pentru Isus, altfel și-ar fi pierdut slujba. Lui îi era greu să se decidă din cauza prestigiului pe care l-a avut la oameni. Ei ar spune: „Știți că Iair a devenit un fanatic? El s-a dus la proorocul acela fals, da, asta a făcut el.“ Deși ei au văzut minunile făcute de proorocul din Galilea care era cunoscut și sub numele Isus din Nazaret, ei totuși ziceau: „Așa ceva noi nu credem.“ Se aude ca o hulă. Dar așa s-a întâmplat atunci ca și astăzi. Așa va rămâne. El a mai zăbovit un pic, dar a venit timpul când el a fost constrâns să se ducă acolo. El s-a dus în primul rând la Isus, a căzut la picioarele Lui și a strigat: „Rabi! Rabi!“ Știți voi despre ce este vorba? domnie, averi. Mulți oameni Îl doresc pe Isus ca Vindecătorul lor, dar nu vor să-L recunoască ca Domn.“ „Domn“ înseamnă stăpân. Poate veți spune: „Doamne, salvează-mă, dar lasă-mă să fac ce vreau. Nu te amesteca în treburile mele. TU poți fi Mântuitorul meu, dar nu Domnul meu.“ Dar El vrea să fie mai întâi Domnul tău și apoi Mântuitorul tău. El a spus: „Rabi (Învățătorule), fiica mea cea mică, singurul meu copil a fost abandonată de medici. TU știi că preoții și ceilalți spun că Tu ești un fanatic. Dar Rabi, Tu știi că eu cred în Tine. Eu cred în Tine, pentru că Tu ai darul deosebirii. Vino și pune mâna Ta peste ea, atunci ea se va scula din nou. Spune-mi ce trebuie să fac și am să fac.“ Astfel se pun lucrurile în mișcare. El a zis: „Eu vin.“ Câteva ore mai târziu a venit cineva cu cenușă pe cap, așa cum era obiceiul atunci, și a zis: „Nu mai insista pe lângă Rabi, fiica ta este deja moartă.“ Isus s-

a uitat la el. Ce se întâmplase? EL i-a promis lui Iair că se duce. Acum trebuia să se ducă să împlinească promisiunea. Amin! EL a spus: „Crede numai și vei vedea slava lui Dumnezeu!“ EL știa ce face. EL a spus: „*Eu nu fac nimic decât ceea ce Îmi arată Tatăl să fac.*“ LUI i se arătase ce se va întâmpla.

Când a intrat EL în casă, a găsit o mulțime îndoliată. EL i-a rugat să meargă afară. Apoi s-a

îndreptat înspre fata decedată. Ei au avut toți milă de Iair din cauza fiicei sale. Isus însă a zis: „Liniștiți-vă, voi faceți prea multă vâlvă. Fata nu este moartă, ea doarme numai.“ Când au auzit aceasta, ei au râs de EL și s-au gândit probabil: „O, acest prooroc fals și înșelător al mulțimii. Fata

este doar moartă. Asta a confirmat-o medicul. Noi am îmbălsămat-o și am culcat-o acolo. Ea este moartă. Iaire, tu ai vorbit despre EL. Cum stau lucrurile acum?“ Știți ce a spus EL? EL le-a poruncit să părăsească încăperea, pentru că în mijlocul unei astfel de necredințe, EL nu putea să facă nimic. EL i-a spus lui Iair: „Dacă ai putea crede, ai vedea slava lui Dumnezeu.“ EL a vorbit Cuvântul. Acum era pe cale să-l confirme. Însă totul era în contradicție cu știința și cu priceperea omenească. Ea era moartă și îmbălsămată, așa cum era obiceiul. Morții urmau să fie îngropați foarte repede.

Așa s-a întâmplat cu Anania și Safira. Abia fusese îngropat Anania, și deja a intrat Safira înăuntru. Amândoi au fost duși afară și îngropați. Dacă mureau oameni, ei erau îmbălsămați. Fata aceasta era pregătită pentru îngropare. Ei îl mai așteptau numai pe tatăl ei, pentru ca el s-o mai vadă o dată înainte de îngropare. Când a intrat, Domnul a zis: „*Ea nu este moartă, ea doarme doar.*“ Poate că ei s-au gândit: „Aici putem vedea că EL și-a pierdut mințile.“ Dar ce a făcut EL? EL a spus deja că ea doarme numai. EL trebuia să confirme Cuvântul Lui. EL nu putea să facă aceasta în mijlocul mulțimii. De aceea EL a zis: „Depărtați-vă!“ Noi putem să ne închipuim cum a vorbit EL apoi cu Iair: „Tu tot mai crezi?“ „Da, Doamne.“ „Vino și tu Petre cu soția lui Iair, Iacov și Ioan.“ Ei au intrat la față în cameră. EL i-a luat mâna și a zis cuvintele: „Fiică, trezește-te.“ Astfel EL și-a confirmat Cuvântul. Ea a dormit numai. Este adevărat? EL a dovedit Cuvântul Său și în fața necredinței lor, înviind pe această fată. Ea dormise doar. Așa a confirmat-o EL.

În același fel va proceda El cu fiecare credincios adevărat în ziua aceea, pentru că El a promis aceasta în Cuvântul Său. „Toți care sunt în Hristos, Îl vor vedea pe Dumnezeu.“ Acei ce sunt în Hristos. Ce făcuse această fiică iudeică? Eu vreau să mă refer și la acest Cuvânt, pentru că „omul nu trăiește numai cu pâine.“ De ce a înviat-o Isus pe această tânără iudeică? EL știa că ea nu este moartă. Vedeți, aceasta este alegerea dinainte s-a întâmplat în același mod ca și cu Lazăr. Sigur au murit multe fete mici în ziua aceea. Dar El nu a vorbit nici un Cuvânt către ele. EL știa că această fiică are viață veșnică. EL nu le-a înviat pe celelalte. Vedeți, când El a venit din Ierihon, poate ei L-au batjocorit spunând: „TU înviezi morții? Spune-mi dacă Tu înviezi morți? Noi avem un cimitir plin. Vino și înviază-i!“ EL nu i-a băgat în seamă. EL știa: EL era Cuvântul. Fiți atenți! Ea dormea numai. EL știa că tatăl fetei va veni. EL știa că fetița aceasta iudeică doarme numai. Cei dreپți nu mor. Isus a venit pentru a-i elibera pe cei dreپți. Eliberare înseamnă răscumpărare a-i aduce înapoi în starea în care au fost la început. EL nu a putut să-i răscumpere pe cei necredincioși, pentru că ei sunt prea învățați și au titluri academice. EL nu i-a putut răscumpăra pentru că ei nu sunt de răscumpărat. Ei trebuie să se ducă la locul lor de destinație. Prin știința Lui dinainte, El știa că Lazăr va ieși din mormânt. EL știa că fiica această tânără posedă viața veșnică. Ea nu era moartă, ea dormea doar. Dacă lucrarea noastră pe pământ este isprăvită și nu trăim până în ziua venirii Lui, totuși noi nu murim noi dormim doar. EL a dovedit aceasta. EL o va dovedi din nou. Chiar dacă viermii vor mânca trupul meu, eu totuși mă voi trezi în chipul făcut după asemănarea Sa.

EL a confirmat toate cuvintele Sale toate cuvintele Sale. Gândiți-vă numai. Toate CUVINTELE SALE! Voi erați Cuvântul Lui. EL era Cuvântul și voi sunteți o parte a Cuvântului Său. Voi sunteți aici ca să vă ocupați locul vostru în viață. Voi ați înțeles aceasta? EL ESTE CUVÂNTUL! Înțelegeti voi aceasta?

În timpul lui Luther, trupul Lui era în stadiul picioarelor. În timpul lui Wesley până la brâu, iar în timpul mișcării pentecostale până la umeri. Vedeți ce vreau să spun? EL este Capul. În timpul acesta noi avem parte de Cuvântul Lui, pentru că noi suntem crescuți în El ca mădulare, însă nu ca picioare sau umeri, ci gâtul. Este corect așa? Gâtul este partea trupului care se leagă cu Capul.

Pe cei ce dorm în Hristos, îi va aduce Hristos cu Sine. Trâmbița lui Dumnezeu va răsună, iar morții în Hristos vor învia mai întâi. Așa este? Voi ați devenit o parte a Cuvântului. Voi aveți parte de El și o dovediți acceptând Numele Lui. Voi ați primit locul vostru, ați fost botezați în Numele Lui în trupul Său, printr-un singur Duh. Noi am fost botezați cu toții printr-un singur Duh în trupul Său. Voi sunteți în aceeași poziție. El nu schimbă niciodată planul Lui. Câți dintre voi cred că Biserica primară era în El? Cine crede aceasta? Cum au fost ei botezați? Desigur. EL este Dumnezeu neschimbător, asta am dovedit-o. Noi am putea rămâne aici până la miezul nopții ca să dovedim aceasta. Neschimbător. Voi sunteți o parte din El, sunteți în El, pentru că voi erați în gândurile Lui deja înainte de întemeierea lumii. EL v-a chemat. Biblia spune că toți ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului de la întemeierea lumii, se vor închina fiarei, Antihristului denominațional, care se va ridica pe pământ în chipul fiarei romane și al tabloului fiarei, al consiliului mondial bisericesc. Numele vostru nu a fost scris în timpul unei evanghelizări sau treziri, ci înainte de întemeierea lumii. Pe toți ceilalți îi va înșela Antihristul. Mat. 24, 24 spune că Antihristul din zilele de pe urmă se va asemăna foarte mult cu autenticul, încât ar înșela chiar și pe cei aleși. Dumnezeu v-a ales dinainte de întemeierea lumii. Numai acei vor fi înșelați, ale căror nume nu au fost scrise în cartea vieții.

Daniel a vorbit despre un timp în care cei înțelepți din popor îi vor atenționa pe mulți. Despre aceasta ar fi mult de vorbit. Fiți atenți ce este scris: „*Și pe acei pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.*“ Voi trăiți partea voastră până la desăvârșirea călătoriei voastre. Dumnezeu v-a dăruit har. Voi Îi aduceți mulțumirea prin faptele voastre. EL a dovedit faptul că știe toate lucrurile dinainte El, Fiul născut din fecioară. EL știa unde se află peștii în mare, știa unde se afla Petru și ceilalți ucenici care nu au pescuit nimic. Cuvântul Său a fost confirmat. Așa este? EL știa toate lucrurile. Atunci când trebuia să plătească impozitele, a dovedit că posedă toate lucrurile. EL știa unde se afla peștele care avea moneda necesară în gură. Cineva a lăsat să cadă moneda, iar peștele a înghițit-o. Isus i-a zis lui Petru: „*Du-te și aruncă undița și scoate moneda din gura peștelui și*

plătește impozitul.“ Da, vulpile au vizuinile lor, păsările cerului cuiburile lor, însă El avea Cuvântul. EL a dovedit aceasta. EL confirmă întotdeauna Cuvântul Său. Același lucru îl face El acum. EL a confirmat în fiecare generație Cuvântul Său în același fel. EL a înviat a treia zi din morți și a confirmat Cuvântul Său, pentru că un prooroc a zis: „*Eu nu voi admite ca Sfântul Meu să vadă putrezirea, nici ca sufletul Lui să intre în împărăția morții.*“ A treia zi, înainte de putrezire care începe după 72 de ore, El a înviat. EL nu a rămas trei zile și trei nopți pline, pentru că proorocul a zis: „*EU nu voi admite ca Sfântul Meu să vadă putrezirea.*“ EL a confirmat Cuvântul Său. EL i-a vindecat pe bolnavi și pe paralizați pentru a confirma Cuvântul Său, pentru că așa a proorocit proorocul Isaia și alți prooroci (cap. 35, 3-6).

EL L-a trimis pe Duhul Sfânt în ziua de Rusalii și a dovedit astfel Cuvântul Său (Ioel 2, 28-29). „*După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor prooroci, bătrânii voștri vor visa visuri, și tinerii voștri vor vedea vedenii. Chiar și peste robi și peste roabe, voi turna Duhul Meu, în zilele acelea.*“ EL a dovedit aceasta prin revărsarea Duhului

Său cel Sfânt. Înainte ca El să se despartă de ucenicii Săi, El a zis: „Să știți: Eu vă trimit făgăduința Tatălui Meu, voi însă să rămâneți în orașul Ierusalim până veți fi umpluți cu putere.“ Aici o aveți. EL a făcut-o. EL a trimis Duhul pentru a confirma Cuvântul Său în continuu. Observați ce a zis El. A împlinit El acest Cuvânt? Bine, noi citim din Marcu 16: „*Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.*“ Cât de departe? În toată lumea. La cine? La toată creațiunea. „Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit, cine nu va crede, va fi condamnat. Și aceste semne vor urma celor ce cred.“ În Ioan 14, 12 El a zis: „*Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*“ Este necesar același Duh care era în El, pentru a face aceleași lucrări. De ce? Duhul a venit pentru a descoperi Cuvântul viitor al făgăduinței. Vedeți, El s-a îngrijit pentru toate. EL știa că aceste lucruri se vor întâmpla. EL a vorbit despre desfășurarea celor șapte epoci ale Bisericii. Noi am trecut prin aceste teme cu Luther și Wesley și am privit împărțirea timpului aici în comunitate. Domnul a desenat-o aici înaintea noastră pe tablă. EL a arătat-o, a venit personal și a confirmat-o după 1900 de ani ca adevărat. Noi suntem la sfârșitul

epocii bisericii Laodicea.

EL a făgăduit în Luca 17 că Fiul omului se va descoperi în zilele de pe urmă, când starea lumii va fi ca în zilele Sodomei. A făcut EL aceasta? Trebuia să se împlinească aceasta? Altfel nu este posibil. Fiți atenți! El a venit în trei denumiri „Fiul omului“ (ca prooroc), „Fiul lui Dumnezeu“ (Duhul), „Fiul lui David“ (împărăția de o mie de ani). În legătură cu Cuvântul Său propriu, El a voit să se descopere ca Fiul al omului. Nu ca Fiul lui Dumnezeu, ci ca Fiul omului vrea să se descopere într-un alt fel. Aceasta ne aduce la Cuvântul din Maleahi. Fiul omului se descoperă singur. Nu într-o denominațiune pe care am avut-o în decursul epocilor, ci El voia să se descopere ca Fiul al omului și să-l confirme pe Maleahi: „*EU vă voi trimite pe proorocul Ilie, înaintea zilei celei mari și înfricoșate.*“ EL va întoarce inimile copiilor la credința părinților apostolici, departe de orice denominațiune, înapoi la Cuvântul original pentru a scoate în zilele de pe urmă pe Biserica-Mireasă, conform făgăduinței Lui. „*Spre seară va fi lumină.*“ Nu în timpul zilei înnorate urma să apară lumina. „*Este o zi binecunoscută Domnului fără zi și noapte, dar spre seară se va arăta lumina.*“ Trupul lui Hristos se formează. Același Cap care era la început este și acum la sfârșit. S-a făcut lumină acum spre seară. O, eu mă simt așa de bine, încât aș dori să cânt.

Fratele Branham cântă o strofă din cântarea: „Va fi lumină spre seară.“

Fiul omului se descoperă pe sine în aceeași putere ca atunci. Nu într-o epocă a neprihănirii sau a sfințirii și a celorlalte lucruri, ci Fiul omului însuși. Fiul omului este Cuvântul, iar Cuvântul este mai ascuțit ca o sabie cu două tăișuri care pătrunde și deosebește gândurile inimii. Vedeți, EL este în același chip în care a fost la început, în stâlpul de foc, dovedind Evrei 13, 8: „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.*“ Ce înseamnă Isus Hristos același ieri? Acesta era Hristos cu Moise în pustiu. Câți știu că Biblia relatează aceasta? *Astăzi* înseamnă Hristos din timpul când vorbea apostolul Pavel în timpul Noului Testament. Credeți aceasta? Apoi Fiul omului, același Hristos în zilele de pe urmă. Fiți atenți ce scrie în Ioan 14, 12: „... *va face și el lucrările pe care le fac Eu*“, și în celelalte texte. Ce face EL? EL este acum aici. Nu ca să confirme epoca lui

Luther sau Wesley, a baptiștilor sau a pentecostalilor. Noi am trecut prin toate aceste teme și am dovedit-o cu Biblia și cu istoria Bisericii. Ce este acum? Este epoca Fiului omului care se descoperă pentru a aduce toate acestea la viață și să împlinească Cuvântul, pentru că nimic nu poate rămâne neîmplinit. Este adevărat și noi o vedem.

Gândiți-vă, totul s-a întâmplat în același mod ca la început. Aceasta nu s-a confirmat doar în locul acesta, ci este cunoscut acum și în lumea științei. Ei trebuie să admită că este adevărat. Dr. George Lacy, șeful F.B.I. din S.U.A. - secția „Amprente digitale și documente“, a spus: „Lumina a atins lentila.“ El a zis: „Eu personal am numit-o mai întâi psihologie.“ El a trebuit să admită: „Domnule Branham, lentila nu poate fi influențată psihologic. A trebuit să fie acolo.“ Ce este? O mărturie. Deja acum câțiva ani stâlpul de foc era în coroana pomului. Vocea mi-a vorbit din vârtejul de vânt: „*Nu fuma și nu bea, pentru că la vârsta maturității este pregătită o lucrare pentru tine.*“ Oamenii ziceu: „Băiatul și-a pierdut mințile.“ Mama mea a vrut să cheme medicul. Eu eram așa de nervos. Dar ce era? El s-a pogorât apoi aici la râul Ohio și a spus: „*Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos pentru a-i pregăti pe oameni, iar Cuvântul să fie descoperit, așa vei fi tu trimis cu un mesaj înaintea venirii viitoare a lui Isus Hristos.*“ Medicul și alții ziceau că mi-am pierdut mințile. După aceasta ei au vrut să mă excludă din comunitate, pentru că eu nu vroiam să recunosc dreptul femeilor de a predica și nu eram de acord cu multe alte lucruri nebiblice. Cineva a zis: „Tu vrei să pleci și să predici și din aceasta să rezulte o trezire în lume?“ Eu am răspuns: „Nu eu, ci El a făgăduit.“

Apoi ei au zis: „Billy, tu ai avut un vis groaznic.“ Apoi le-am spus: „Aici este legitimația mea de predicator. Eu nu mai aparțin de voi.“ Eu cred ceea ce mi-a spus Domnul și El a dovedit-o. Aceasta este partea cea bună. EL a dovedit-o. EL a dovedit Cuvântul Său prin Cuvânt, pentru că El este Cuvântul. Cuvântul cunoaște și descoperă tainele inimii. EL va avea o Biserică-Mireasă pregătită în zilele din urmă. „Frate Branham, cum va face El aceasta?“ Eu nu știu cum. Dar El a spus-o. EL va confirma pe cei chemați afară din toate denomiuniunile. Așa este. Este pasărea pestriță care este stropită cu sângele Lui. Toate celelalte păsări s-au strâns împotriva Lui (Ier. 12, 9).

Această pasăre stropită este respinsă și disprețuită. În contextul acesta doresc să mă refer la Gen. 14, vers. 1. Acolo ni se relatează ce s-a făcut cu păsările. Ei au luat două una a fost ucisă, iar cea vie a fost înmuiată în sângele celei ucise pentru curățirea celor leproși. Sângele strigă: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul.*“ Partea a doua din noi, adică Isus Hristos, a fost ucis. Sângele Lui a venit peste noi. Acest sânge strigă: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul.*“ Eu sunt așa de bucuros pentru că numele meu este scris în carte. Nu aici pe pământ, ci acolo. Nu din pricina unui berbec jertfit, ci din pricina Mielului.

Prima înviere va avea loc. EL va confirma și aceasta. Este adevărat, El va confirma totul. Răpirea Bisericii-Mireasă va avea loc. Cum se va întâmpla aceasta? Asta nu știu. EL va împlini aceasta. Cuvântul Lui este adevărat. Împărăția de o mie de ani va veni. EL va dovedi aceasta, așa o spune Cuvântul Lui. Un cer nou și un pământ nou va veni. EL va face aceasta pentru că Cuvântul Lui o spune. Așa este. Numai acei ce au parte de Cuvântul Lui primesc partea și poziția lor conform acestui Cuvânt în această epocă. Ei sunt acei ce vor fi acolo. EL este Cuvântul. Ce este o femeie? Chipul după asemănarea bărbatului. Ce este Biserica? Chipul Cuvântului. Numai credincioșii adevărați ai Cuvântului Său vor fi acolo. Ei Îl recunosc, cred Cuvântul, iar Dumnezeu le ajută ca să-l dovedească. Așa este și este adevărat. Credeți acum? Dacă credeți, atunci întindeți-vă prin credință după El și atingeți poala hainei Lui, pentru că El trece pe lângă voi. EL va dovedi că El este același ieri, azi și în veci. EL a zis: „Iată, eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșit.“ Conform Evrei 4, 15 El este Marele Preot care simte cu slăbiciunile noastre. Credeți aceasta? Întindeți-vă și atingeți-L pe Domnul. EL este prezent întotdeauna. „Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele ...“

Priviți la epocile Bisericii! Cercetați toate lucrurile! Țineți tare de ceea ce este bun. Cine face parte dintr-o comunitate și nu crede că El este același ieri, azi și în veci, același în fiecare mod, atunci despărțiți-vă de aceasta. Cercetați totul! Noi mărturisim că El a înviat din morți. Nu eu am spus aceasta Cuvântul o spune. Ei au mărturisit: „*EL a înviat din morți.*“ „*EL este același ieri, azi și în veci.*“ Credeți voi asta? EL a făgăduit că toate aceste lucruri se vor întâmpla în zilele de pe urmă și că Fiul omului se va descoperi.

